

„МАОТАЙ“

В световните енциклопедии на храни и напитки може да видите, че най-древната известна алкохолна напитка в света е открита именно в Китай, като е на 9000 години! При не толкова отдавнашни разкопки в гробищни могили от неолита в провинция Хънан в Китай са открити глинени съдове, съдържащи ферментирала смес от ориз, плодове и мед. Междувпрочем в това неолитно селище, което най-вероятно е играело ролята на търговско средище, са открити и най-древните музикални инструменти, на които може да се свири, и най-ранните образци на култивиран ориз. Археоложкият екип е намерил и запечатана в бронзови съдове ферментирала течност на 3000 години, което показва, че още през династиите Шан и Западна Джоу вече се е консумирал оризов алкохол.

Една запазена легенда за произхода на алкохола в Китай е свързана с името на Ду Кан, който бил толкова беден, че за да спестява, слагал част от храната си в хралупа на черница. След известно време от хралупата започнал да се разнася приятен аромат и така Ду Кан открил ферментиралата течност, която започнал да продава.

В Китай има различни видове алкохол, но сред тях особено място заема ликьорът „Байдзиу“. Той е един от шестте най-известни видове алкохолни напитки в света, наред с бренди, уиски, ром, водка и джин. Най-известната китайска марка е „Маотай“ и се приготвя в едноименния град в провинция Гуйдзюу. Казва се, че празна бутилка от „Маотай“ запазва аромата си дни наред. Други известни марки са „Уляние“ и „Бргоутоу“.

„Байдзиу“, в превод на български „бял алкохол“, се приготвя от сорго, царевича, ечемик, пшеница, разбира се, ориз. Безцветен е и доста силен - някои видове достигат до 65 градуса. Може да бъде чист или ароматизиран с билки или чаени листенца и се поднася затоплен или със стайна температура.

И независимо че в западния свят битова представата, че азиатците предпочитат да не пият или че бързо се опиват, този алкохол - „байдзиу“, съвсем спокойно може да бъде наречен китайско национално питие заради особеното място, което заема в културата и историята на тази страна.

В Китай се смята, че производството на „байдзиу“ има над 4000-годишна история. В друга от легендите, записана в книгата „Стратегиите на воюващите царства“ („Джангуоцъ“), се разказва за И Ди, дъщеря на император Ю от легендарната династия Ся, която направила алкохолна напитка от просо с прекрасен вкус, надявайки се да зарадва баща си. След като отпил глътка от течността, която И

Ди му поднесла, владетелят останал възхитен, но забранил на дъщеря си да прави „байдзиу“ с думите: „В бъдеще със сигурност ще има императори, които ще се пристрастят към пиенето, и така ще загубят властта си“.

И макар да не е ясно кой и как точно е открил „байдзиу“, китайските анали изобилстват с примери за това как императори, военачалници, художници и поети са черпили от него вдъхновение за творбите си, кураж в битките, сътворявали са най-брилянтните си тактически ходове. Така например, за един от най-великите китайски калиграфи, живял през VII-VIII век -

МАРКОВАТА НАПИТКА НА КИТАЙЦИТЕ

„Даогуан“ е най-доброто манджурско вино и се прави по рецепта от 200 години. Само един от императорското семейство бил посветен в рецептата.

Джан Сю, се говорело, че когато е пиан, използвал косата си вместо четка, и след като изтръпявал, никога не му се удавало да повтори сътворените шедеври, колкото и да се опитвал.

Съставянето на една от най-известните поетични творби в древен Китай - „Пролог към поемите, съчинени в Павилиона на орхидеята“ също е свързано с „байдзиу“. По време на Фестивала на пролетното пречистване известни поети се събрали в Павилиона на орхидеята, край Шаосин, за да творят и се забавляват. Те решили да проведат надпиване, по време на което сътворили 37 поеми, а в състояние на алкохолно опиянение „светецът на калиграфията“ - Ван Сиджъ, написал пролога към поемите, който и до днес се смята за един от шедеврите на китайската калиграфия.

Друга история, разказва как, преди да предприемат нападения срещу съседни държави, владетелите на царство Ю изливали „байдзиу“ в реката край град

Шаосин, а войниците им се надпреварвали помежду си кой ще изпие повече, скачайки във водата. По това време владетелите смятали, че алкохолът играе важна роля за повдигане на духа и морала сред войниците.

Разбира се, пиенето на „байдзиу“ не е било просто

занимание на поети, художници и военачалници в Древен Китай, а неотменна част от китайското гостопримство. В миналото домакините са се надявали гостите им да изпият, колкото се може повече. Ако никой не се напиел, приемът се възприемал като провал.

В китайската традиционна култура „байдзиу“ присъства в множество церемонии - при отдаване почит на предците и боговете, преди мъжете да заминат или когато се завръщат от война. В древни времена, когато в семейството се родяло момиче, близките му пълнели специфичен вид „байдзиу“, наречен „Шаосиндзиу“, в бутилки, които заравяли в земята. Когато момичето пораснело и настъпвало време да се омъжи, роднините му изравяли бутилките и черпели с този алкохол по време на сватбената церемония.

Има и други традиционни питиета в Китай. След тях Жълтото вино е една от трите най-стари известни алкохолни напитки в света и е характерно само за Поднебесната империя. То има история от 5000 години и се отличава с жълт цвят и блясък. Жълтото вино се прави от ориз и лепкав ориз и е с около 10-15% алкохолно съдържание. Използва се и в кулинарията.

Прави се и плодово вино от грозде, круши, портокали, лиджъ, захарна тръстика и различни видове ягодоплодни.

Алкохол за медицински нужди се прави, като се добавят специални естествени продукти от китайската медицина - плодове, треви и цветя, както и изсушени животни. Те имат най-различен аромат, захарно съдържание и действие. От древността има много рецепти за произвеждането на подобен вид лечебен алкохол. Един от по-екзотичните варианти е с кръв на прясно убита змия и др.

Освен това, днес в Китай навлязоха масово бирата и виното, които намират добър прием. Страната е на пето място в света по употреба на вино.